

У науковий збірник «Географія та туризм» слід подавати статті з матеріалами оригінальних наукових досліджень. Перед відправкою статті в редакцію необхідно оформити її за поданими нижче правилам, а також ретельно перевірити текст на предмет виявлення граматичних, орфографічних, стилістичних та інших помилок!

Технічне оформлення. Текст статті повинен бути оформлений відповідно до вимог ВАК і представлений за схемою:

УДК у першому рядку із вирівнюванням за лівим краєм (шрифт «Times New Roman» напівжирний, розмір шрифту 12).

Назва статті подається (українською, російською та англійською мовами) з вирівнюванням по центру (шрифт «Times New Roman» напівжирний, розмір шрифту 14).

Реферат українською, російською та англійською мовами (шрифт «Times New Roman» курсив, розмір шрифту 12).

Текст статті набирається у форматі А4, без переносів.

Шрифт – «Times New Roman» (розмір шрифту 14 пт).

Міжрядковий інтервал – 1,5 пт.

Поля: зверху, знизу, зліва – 2см, справа – 2 см.

Абзац – 1,25 см.

Посилання в тексті вказуються в квадратних дужках: порядковий номер джерела та сторінка(и).

Список літератури (шрифт «Times New Roman» курсив, розмір шрифту 11).

Формули подаються за допомогою редактора формул Microsoft Equation.

Таблиці, Карти, Рисунки, Діаграми, Схеми повинні бути включені в текст за допомогою меню «вставка-об'єкт-Рисунок

Microsoft

Word

». Вирівнюються по центру. Повинні мати підписи (знизу окремим абзацом, шрифт «Times

New

Roman

», напівжирний, розмір шрифту 12). Таблиці повинні мати заголовок (над таблицею окремим абзацом).

M

Рисунки та карти подаються окремими файлами. Формати рисунків та карт: *.jpg, *.gif,

*.tif

*.eps

*.wmf

t

Оформлення прізвищ авторів статей. Подаються в одній з прийнятих міжнародних систем транслітерації (з української — відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України № 55 від 27.01.2010 «Про впорядкування транслітерації українського алфавіту латиницею», з російської — відповідно до «Системы транслитерации Библиотеки конгресса США»). Зазначення прізвища у різних системах транслітерації призводить до дублювання профілів (ідентифікаторів) автора в базі даних (профіль створюється автоматично в разі збігу його даних по двох публікаціях).

Для повного й коректного створення профілю автора дуже важливо наводити місце його роботи. Дані про публікації автора використовуються для одержання повної інформації щодо наукової діяльності організацій і в цілому країни. Застосування в статті офіційної, без скорочень, назви організації англійською мовою запобігатиме втраті статей у системі аналізу організацій та авторів. Бажано вказувати в назві організації її відомство за приналежністю.

Оформлення анотації (реферату) статей. Елементи реферату: Мета. (1-2 речення). Методика. (3-4 речення). Результати. (4-5 речень). Наукова новизна. (1-2 речення). Практична значимість. (2-3 речення). Ключові слова. (3-5 слів). Єдиним джерелом інформації щодо змісту статті для іноземних спеціалістів є анотація. Обсяг анотації разом з назвою статті, ініціалами та прізвищами всіх авторів має містити мінімум 1000 знаків і не більше п'яти ключових слів.

Вимоги до анотацій:

інформативність (відсутність загальних слів); змістовність (відображення основного змісту статті та результатів досліджень); застосування термінології, характерної для іноземних спеціальних текстів; єдність термінології в межах анотації; відсутність повторення відомостей, що містяться в заголовку статті.

Оформлення списку літератури. В аналітичній системі SCOPUS потрібні пристатейні списки використаної літератури латиницею. Можливості SCOPUS дають змогу проводити такі дослідження: за посиланнями оцінювати значення визнання робіт конкретних авторів, науковий рівень журналів, організацій і країн у цілому, визначати актуальність наукових напрямків і проблем. Стаття з представницьким списком літератури демонструє професійний кругозір та якісний рівень досліджень її авторів.

Правильне описання джерел, на які посилаються автори, є запорукою того, що цитовану публікацію буде враховано в процесі оцінювання наукової діяльності її авторів, а отже, й організації, регіону, країни. За цитуванням журналу визначається його науковий рівень, авторитетність тощо. Тому найважливішими складовими в бібліографічних посиланнях є прізвища авторів та назви журналів. В описання статті треба вносити всіх авторів, не скорочуючи їх кількості. Для україно- та російськомовних статей з журналів, збірників, матеріалів конференцій структура бібліографічного описання така:

автори (транслітерація), переклад назви статті англійською мовою, назва джерела (транслітерація), вихідні дані, у дужках — мова оригіналу.

Список використаної літератури (References) для SCOPUS та інших закордонних баз даних наводиться повністю окремим блоком, повторюючи список літератури до україно- та російськомовної частини незалежно від того, містяться в ньому чи ні іноземні джерела. Якщо в списку є посилання на іноземні публікації, вони повністю повторюються в списку, який створюється в латинському алфавіті.

Найточнішу ідентифікацію статей з електронних журналів можна отримати, якщо навести унікальний ідентифікатор (Digital Object Identifier — DOI). За наявності в статті DOI посилання на статтю буде однозначно правильно встановлено.